

Bilag

Spørgsmål 10 til justitsministeren og spørgsmål 43 og 44 til sundhedsministeren og disses svar herpå samt justitsministerens kommentarer til henvendelse af 31. januar 1997 til udvalget

Spørgsmål nr. 10:

Er præparatet Decapeptyl godkendt af Sundhedsstyrelsen til langtidsbrug?

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

I udtalelsen anfører Sundhedsstyrelsen følgende:

»Decapeptyl har fire godkendte anvendelsesområder, som mest praktisk kan opdeles i to hovedgrupper. Den første vedrører godartede sygdomme hos kvinder, hvor behandling med Decapeptyl tilsigtet bevirker en reversibel overgangsalder (menopause). I den situation må kvinderne højst behandles i 6 måneder på grund af risiko for kalktab fra knoglerne. Det skal nævnes, at der findes alternative – kirurgiske – behandlingsmetoder til disse sygdomme. Behandling med Decapeptyl kan om nødvendigt gentages.

Den anden gruppe vedrører kræftsygdomme hos mænd og kvinder, henholdsvis prostata- og brystkræft. Her har Sundhedsstyrelsen *ikke* begrænset varigheden af behandling. I praksis behandles sådanne patienter lige så længe, som Decapeptyl har den ønskede virkning på sygdommen. Da Decapeptyl imidlertid ikke helbreder kræftsygdommene, vil behandlingen sjældent udstrække sig over mere end 2 til 3 år.

I princippet har Sundhedsstyrelsen godkendt Decapeptyl og beslægtede lægemidler til langtidsbrug, når sygdommens alvorlige karakter gør det nødvendigt.«

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 11.

Spørgsmål nr. 43:

Har ministeren overvejet at etablere en central registrering af brug af medicin til fjernelse af seksuel drift for dermed at få en sikring af, at de indhentede erfaringer kan bruges videnskabeligt?

Svar:

Anstalten ved Herstedvester har oplyst, at medicinsk fjernelse af seksualdriften anvendes

både i kriminalforsorgen (Anstalten ved Herstedvester) og i sygehusvæsenet, på psykiatriske afdelinger (bl.a. over for retspsykiatriske patienter) samt på institutioner for psykisk udviklingshæmmede.

Anstalten ved Herstedvester har oplyst, at lægejournaler vedrørende de indsatte i Anstalten ved Herstedvester, som modtager denne form for medicinsk behandling, beror på Anstalten ved Herstedvester. Journalerne indeholder alle de oplysninger, der er relevante i forbindelse med behandlingen af de pågældende patienter.

Justitsministeriet har, for så vidt angår Anstalten ved Herstedvester, oplyst, at såfremt der opstår behov for en bearbejdning af de resultater, der opnås ved den medicinske behandling, vil der kunne gives adgang til disse journaler i overensstemmelse med de almindelige regler for adgang til fortrolige oplysninger i forskningsøjemed. Justitsministeriet finder derfor ikke, at der er behov for at etablere en central registrering af brug af medicin til fjernelse af seksualdriften.

For patienter, som behandles i sygehusvæsenet, opbevares lægejournalerne tilsvarende på sygehuset. Også for disse journaler gælder, at der vil kunne gives adgang til journalerne i overensstemmelse med de almindelige regler for adgang til fortrolige oplysninger i forskningsøjemed. Det er derfor også min opfattelse, at der ikke vil være behov for at etablere den ovenfor nævnte centrale registrering.

Spørgsmål nr. 44:

Har ministeren overvejet at etablere et forum bestående af fagfolk og lægfolk, der får til opgave at følge den konkrete brug af medicin til fjernelse af seksuel drift?

Svar:

Anstalten ved Herstedvester har oplyst, at man betragter medicinsk fjernelse af seksualdriften som en meget indgribende behandling. Derfor kan meget tale for, at f.eks. Retslægerådet godkender behandlingen af indsatte i kriminalforsorgen.